

διὰ τὸ παράδοξον τοῦ πράγματος, μᾶς εἶπει: Πῶς! οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀγγλίας ἔχουσι τὴν εἰκόνα τοῦ κακούργου τὸν ὁποῖον διώκουσιν; ἐπίνοια ἀληθῶς εὐφυεστάτη ἦτις τιμᾷ τὰ μέγιστα τοὺς δραστηριωτέρους ἀστυνόμους· ἀλλὰ πῶς οἱ ἐπιτηδειότεροι κλέπται ἀφέθησαν ἢ ἀποτυπωθῶσιν αἱ εἰκόνες αὐτῶν πρὸς ὄφελος τῆς ἀστυνομίας, τοῦτο καταντᾷ ἀπίστευτον. Καὶ ὅμως ἀποκρινόμεθα, οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, καθότι οἱ κακούργοι καταναγκάζονται πρὸς τοῦτο· πρότινων ἐτῶν καθιερώθη εἰς τὴν Ἀμερικὴν συνθήσιαι τις ἀληθῶς σωτήριος. Ἄμα ἄτομόν τι συλληφθῆ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας εἰσάγεται εἰς τὸ πρῶτον ἢ τὸ δεύτερον δωμάτιον τῆς φυλακῆς, ὅπου τὸν ἀναμένει ἡ μηχανὴ τοῦ Δαγῆρου ἐπί σκοπῶ ἢ ἀπεικονίση τοὺς χαρακτῆράς του. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, καὶ δραπετεύοντος τοῦ κακούργου, ἡ ἀστυνομία εἶναι κάτοχος τῆς εἰκόνης· ἐὰν δὲ ὁ κατάδικος μείνῃ ἐπὶ πολὺ ἐν τῇ φυλακῇ καὶ οἱ χαρακτῆρές του ἀλλοιωθῶσιν, ἀποβάλλεται ἡ πρώτη εἰκὼν καὶ νέα κατασκευάζεται τὴν ἡμέραν τῆς ἐκ τῆς φυλακῆς ἐξόδου του. Διὰ τῆς προνοήσεως ταύτης, ἡ Ἀμερικανικὴ ἀστυνομία ἔχει γνῶσιν ὄλων τῶν ἐστιγματισμένων κακούργων, δυναμένη εἰς πᾶσαν περίπτωσιν νὰ τοὺς ἀναζητήσῃ ὅπως φθάσῃ δὲ καθ' ὁλοκληρίαν τὸν σκοπὸν, αὕτη ἀνευρίσκουσα μικρὰς προφάσεις, φυλακίζει ἄτομα ὑποπτα ὄντα, διὰ τὸν μόνον σκοπὸν τοῦ ἢ ἀποκτήσῃ τὰς εἰκόνας αὐτῶν. Αἱ εἰκόνες αὗται ὁμοιότητος ἐντελεστάτης, λιθογραφοῦνται ἀκολούθως· ὅτε δὲ πρόκειται νὰ συλληφθῇ ὁιοσδήποτε τῶν διασήμων τούτων ἀνδρῶν, ἀποστέλλεται ἡ εἰκὼν πρὸς τοὺς ἀστυνομικοὺς πράκτορας. Τοιοῦτον σύστημα ἀνώτερον παντὸς ἄλλου, ἐφαρμόζεται τοσοῦτον εὐκόλως καὶ ἐπιτυχῶς, ὥστε ἅπαντα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη δὲν θέλουσι βραδύνει νὰ τὸ παραδεχθῶσιν, ὡς τὸ παρεδέχθη ἐσχάτως ἡ Ἀγγλία.

A. B.

Κ Α Τ Α Σ Τ Α Τ Ι Κ Η .

Ἐφημερίαι τῆς Ἰσπανικῆ περιέχει τοὺς ἐπομένους ὑπολογισμούς.

Ἐπὶ τῆς γῆς ὁμιλοῦνται 3064 γλώσσαι: 587 εἰς τὴν Εὐρώπην, 987 εἰς τὴν Ἀσίαν, 276 εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ 1264 εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Οἱ κάτοικοι τῆς Ἰδρυογείου πρᾶσθῶσιν ὑπὲρ τὰς 1000 θρησκείας.

Ὁ μέσος ὄρος τῆς ζωῆς εἶναι 33 ἔτη. Τὸ τέταρτον τῶν ἀνθρώπων ἀποθνήσκουν πρὸ τοῦ 1 ἔτους: τὸ ἡμισυ πρὸ τοῦ 17. οἱ ὑπερβαίνοντες τὴν ἡλικίαν ταύτην χαίρουσιν εὐτυχίαν, ἢν στερεῖται τὸ λοιπὸν ἡμῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Ἐπὶ 10,000 ἀνθρώπων, εἰς μόνον φθάνει ὡς ἐγγύστα τὸ 100 ἔτος: ἐπὶ 800 εἰς φθάνει τὸ 80 καὶ ἐπὶ 100, πέντε φθάνουσι τὸ 66.

Λογίζονται ἐπὶ τῆς γῆς 1,000,000,000 κατοί-

κων. Κατ' ἔτος ἀποθνήσκουσι 33, 333, 333, καθ' ἡμέραν 91, 324, καθ' ὥραν 3,300, κατὰ λεπτὸν 63, κατὰ δευτερόλεπτον 1. Οἱ θάνατοι οὗτοι ἐξισοῦνται μὲ τὰς γεννήσεις, αἵτινες ὑπερβαίνουσι κατὰ ἓν εἰκοστιμῶριον τοὺς θανάτους.

Οἱ ἔγγαμοι ζῶσι μακρότερον τῶν ἀγάμων, ἰδίως οἱ διάγοντες βίον ἐνεργητικὸν καὶ νηφάλιον. Οἱ ὑψηλοὶ τὸ ἀνάστημα ζῶσι περισσότερον τῶν μικροσώμων. Αἱ γυναῖκες μέχρι τοῦ 50 ἔτους ἔχουσι ὀλιγωτέραν πιθανότητα ζωῆς ἢ οἱ ἄνδρες: μετὰ τὴν ἡλικίαν ταύτην ἡ πιθανότης εἶναι καὶ δι' αὐτὰς ἴση.

Οἱ γάμοι ἀριθμοῦνται 175 ἐπὶ 1000. ἀνθρώπων. Αἱ γεννήσεις εἶναι συνεχέστεραι μετὰ τὰς Ἰσπερίας, ὅ ἐστὶ κατὰ τὸν Ἰούνιον καὶ Δεκέμβριον· οἱ γεννόμενοι τὸ ἔαρ εἶναι συνήθως ἰσχυρότεροι. Οἱ θάνατοι συμβαίνουσι συνεχέστερον τὴν νύκτα· ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ φέρωσιν ὄπλα ὑπελογίσθη τὸ τέταρτον τοῦ πληθυσμοῦ.

Τ Ο Α Ν Θ Ο Σ .

(Κατὰ τὸν Σατοβριάν.)

Τὸ ἄνθος εἶναι ἡ θυγάτηρ τῆς πρωίας, τὸ θέλητρον τοῦ ἔαρος, ἡ πηγὴ τῆς εὐωδίας, ἡ χάρις τῶν παρθένων, ὁ ἔρωσ τῶν ποιητῶν. Παρέρχεται βραχυτελές, ὡς ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀποδίδει γαληνιαίως τὰ φύλλα αὐτοῦ τῇ μητρὶ γῆ. Τὸ μῦρον τῶν ἀρωμάτων του διατηρεῖται, ὡς ἂν ἔλεγέ τις, ἡ διάνοιά του ἐπιζῶσα τῆς βραχείας ὑπάρξεώς του. Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἔστρεφε τὸν κρατῆρα τῶν συμποσίων καὶ τὰς πολιὰς τρίχας τοῦ σοφοῦ. Οἱ πρώτοι Χριστιανοὶ ἐκάλυπτον δι' αὐτοῦ τοὺς μάρτυρας καὶ τὸν βωμὸν τῶν ὑπογείων ναῶν των.

Σήμερον, εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἀρχαίων τούτων ἡμερῶν, θέτομεν αὐτὸ εἰς τοὺς ναοὺς μας. Ἐν τῷ κόσμῳ, ἀποδίδομεν τὰς στοργὰς ἡμῶν εἰς τὰ χρώματά του. Ἡ ἐλπίς ἔχει τὸ πράσινον αὐτῆς, ἡ ἀθωότης τὴν λευκότητά της, ἡ σεμνότης τὰς ῥοδίνας αὐτῆς χροιάς. Ὑπάρχουσιν ἔθνη ὀλόκληρα ὅπου τὸ ἄνθος εἶναι ὁ διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων, βιβλίον θελξικάρδιον, οὔτε ταραχῶν, οὔτε πολέμων πρόξενον, διασῶζον δὲ μόνον τὴν πτερόεσσαν ἱστορίαν τῶν τῆς καρδίας μεταβολῶν.

Π Ε Ρ Ι Α Η Ψ Ι Σ .

Δύο νύκτες θεριναὶ (συνέχεια.) — Περίδοξοι Γυναικες — ἡ Βασίλισσα Ὀρτενσία. — Φιλολογικὰ ἀνέκδοτα — ἡ μεγαλοφυΐα καὶ ἡ μετριότης. — Ποίησις — Τάφος τοῦ Κλέπτου. Ἀρχαιολογία. — Ἰραϊκαὶ τέχναι. — Δαλματία. — Χρονικά. — Ποικίλα.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ — Σέσωστρις. — Δαλματία. — Κάτοικοι αὐτῆς.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ. — Ὁ Ἰπὸκόμης τῆς Βραζελλόννης.